

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ & ΡΕΝΤΙΝΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 235

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
τοῦ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΛΑΓΚΑΔΑ, ΛΗΤΗΣ ΚΑΙ ΡΕΝΤΙΝΗΣ κ.κ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ

Ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
πρός τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

«Ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλειπες Θεοτόκε»

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Θεομητορική Ἑορτή τῆς Κοιμήσεως καί τῆς εἰς οὐρανούς Μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου, πού δικαίως ἀποκαλεῖται καί «Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ», τήν ὁποία εὐφροσύνως ἀξιωνόμαστε νά ἐορτάσουμε καί ἐφέτος, ἀποτελεῖ μία δροσερή πνευματική «ὄαση» μέσα στή ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ, πού δροσίζει καί γαληνεύει τίς ψυχές μας ἀπό τήν πολύβοη ταραχή καί σύγχυση τῆς κοινωνίας.

Προσερχόμαστε, σήμερα, ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί γιά νά προσκυνήσουμε μέ εὐλάβεια καί υἱικό σεβασμό τή χαριτόβρυτη εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀγαλλόμενοι γιά τήν ἀνυπέρβλητη τιμή καί δόξα τῆς Βασιλίσσης τῶν Οὐρανῶν καί Μεγάλης μας Μητέρας. Βλέπουμε στήν εἰκόνα τόν Κύριο καί Θεό μας Ἰησοῦ Χριστό, τόν Υἱό καί Θεό τῆς Θεοτόκου, νά βαστάζει στά χέρια του τήν πανάγια ψυχή της, πού συμβολικῶς παριστάνεται μέ τή μορφή ἑνός βρέφους. Ἀτενίζουμε κι ἐμεῖς, μαζί μέ τούς Ἀποστόλους, τούς Προφῆτες, τούς

Δικαίους καί μέ σύμπασα τή θριαμβεύουσα ἐπουράνια Ἐκκλησία τήν πάνσεπτη μορφή Της, πού ἔγινε «*φαινή λυχνία τοῦ αὐτοῦ πυρός, τό θυμιατήριον τοῦ θεοῦ ἄνθρακος, ἡ στάμνος, ἡ ράβδος καί ἡ θεόγραφος πλάκα, ἡ κιβωτός ἡ ἁγία καί ἡ τράπεζα τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς*», ὅπως ἐπισημαίνει δοξολογικῶς ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Γνωρίζουμε ἀπό τήν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας ὅτι ἡ Κυρία Θεοτόκος μετά τήν Κοίμηση καί τόν ἐνταφιασμό Της στή Γεθσημανή παρέμεινε μόνο τρεῖς ἡμέρες στόν τάφο, γιατί ἀναστήθηκε ὅπως καί ὁ Υἱός της καί ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μας «*πεποικιλμένη τῇ Θεῇ Δόξῃ*».

Ἀξιώθηκε τῆς μοναδικῆς αὐτῆς τιμῆς καί δόξης, διότι μόνη Αὐτή στόν κόσμον κυοφόρησε ἐπὶ ἐννέα μῆνες ὡς ἀνθρώπινο βρέφος τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, δανείζοντάς του ἀπό τήν ἀγνή σάρκα Της τήν ἀνθρώπινη φύση μας. Τόν γέννησε ὡς ἄνθρωπο, τόν ἀνέθρεψε, τόν κράτησε στά χέρια Της, τόν διηκόνησε ὡς ἄνθρωπο. «*Μετέστη πρὸς οὐρανόν*», ἀλλά δέν «*κατέλιπε τόν κόσμον ἐν τῇ Κοιμήσει καί τῇ Μεταστάσει Αὐτῆς*».

Μετά τήν Κοίμησή της μόνη Αὐτή, πρὶν ἀπό τή μέλλουσα τελική Κρίση τῶν πάντων, μετέστη στήν οὐράνια Βασιλεία τοῦ Υἱοῦ της καί ἀπὸ ἐκεῖ παρακολουθεῖ μέ ἐνδιαφέρον τή ζωή τῶν μελῶν τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας. Ὅποτε ζητοῦμε μέ πίστη τή βοήθειά Της ἡ Παναγία μας προστρέχει στά προβλήματα μας καί ἀδιαλείπτως ἀναπέμπει ἱκεσίες ὑπὲρ ἡμῶν στό θρόνον τῆς Θεῆς Μεγαλωσύνης. Ὡς Μητέρα τῆς Ζωῆς ἡ Παναγία μας κάνει αἰσθητή τήν παρουσία Της σέ ὅλα τά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς. Θαυματοργεῖ, ὁμιλεῖ, κλαίει, δακρύζει, μυροβλύζει, ἐμφανίζεται ζωντανή. Ἀπλώνει τά ἄχραντα χέρια Της πάνω ἀπὸ τά πεδία τῶν μαχῶν, μπαίνει σέ χειρουργεῖα, θεραπεύει ἀνίατες ἀσθένειες, ταξιδεύει σέ θάλασσες καί στεριές.

Ἰδιαιτέρως ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες γνωρίσαμε καί γνωρίζουμε τήν κεντρική θέση τῆς Παναγίας μας στήν ἱστορική πορεία τοῦ Γένους μας, τό ὁποῖο ἀφ' ὅτου ἀγκάλιασε τήν Πίστη στόν Υἱό καί Θεό της, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, ἔκανε τήν Παναγία μας Μητέρα του, Σκέπη, Προστασία καί Ὁδηγήτριά του. Τήν κατέστησε Πολιοῦχο στή νέα πρωτεύουσά του, τή Βασιλίδα τῶν πόλεων, τήν ἀνέδειξε Ὑπέρμαχο Στρατηγό καί σύμβολο τοῦ πολιτισμοῦ του.

Οὐδέποτε ἡ Παναγία μας ἄφησε χωρίς τήν προστασία της τό Γένος τῶν Ἑλλήνων. Ἀνέτρεψε καί ἀπέτρεψε ἀναρίθμητα δεινά καί συμφορές ἀνά τούς αἰῶνας. Τά γεμάτα ἀπό τάματα θαυματουργά εἰκονίσματά Της σέ κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα τῆς Πατρίδος μας μαρτυροῦν εὐγλωττα τά ἀμέτρητα θαύματα καί τίς θεραπείες ἀπό ἀνίατα νοσήματα πού ἐπετέλεσε στούς πιστούς συμπατριῶτες μας. Αὐτή γίνεται Γέφυρα καί Σκάλα, γιά νά μεταφέρει «τούς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν». Σκορπίζει χαρά καί πνευματική εὐφροσύνη στούς θλιβομένους, διαλύει τά νέφη τῶν πειρασμῶν καί μᾶς ἀνοίγει τήν πύλη τῆς θεϊκῆς εὐσπλαχνίας. Γι'αὐτό καί εὐγνωμόνως ψάλλουμε: «Οὐδείς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπό σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε ἄλλ'αἰτεῖται τήν χάριν, καί λαμβάνει τό δώρημα, πρὸς τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως».

Ἡ σημερινή ἐορτή μᾶς ὑπενθυμίζει τή μεγάλη ἀλήθεια πώς, μόνο κοντά στόν Θεό, διατηρώντας ἀκράδαντη τήν πίστη μας, μέσα στή μάνα μας τήν Ἐκκλησία, μέ τή βοήθεια καί Χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν προστασία τῆς Παναγίας καί τίς πρεσβεῖες τῶν Ἀγίων μας, θά ξεπεράσουμε τίς ὅποιες δυσκολίες, σέ πείσμα ὅλων ὅσοι ἐπιβουλεύονται τήν Πατρίδα μας καί τίς ζωές μας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, μαζί μας ἔχουμε τήν Παναγία, «Προστασία ἀκαταίσχυντο καί μεσιτεία πρὸς τόν Ποιητήν ἀμετάθετον». Ἄς καταστήσουμε τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας ταμεῖο καί κατοικία τῶν ἁρετῶν τῆς Θεοτόκου, ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὥστε νά «ἐπιθυμήσῃ τοῦ κάλλους τῶν ψυχῶν» μας καί νά εἶναι πάντοτε μαζί μας.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα σέ ὅλους. Εἶθε ἡ Παναγία, πού εἶναι ἡ Προστάτις τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, νά προστατεύει καί νά σκεπάζει τήν πατρίδα μας, τόν λαό μας, καί νά μᾶς στηρίζει στίς δύσκολες στιγμές πού διερχόμαστε σήμερα. **ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!**

**Διάπυρος πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ**

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων